

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Tárj

Hel

Idő:

Személy:

Helyszám:

712.21

Botanikus kert

"1951"

Budapest nyomda NV., Közp. városháza — 1896/50

A Botanikus-kertben

Az elmúlt napok egyikén különösen ráéreztem a tavaszra. A nap melegebben sütött, mint máskor, az emberek kigombolták a télikabátjukat és az egész városban a tavasz első szelének könnyű derüje futott végig. Valahogy szűk lett számomra az aszfalt. Fákat szeretnék látni, virágokat. Botanikus kert! — villant fel bennem a gondolat. És így történt, hogy másfelőre alatti bejártam a világot.

Az első melegház küszöbét kellett átlépnem csupán, hogy a trópusokra érkezsem. Páradús: egyenletes melegben széleslevelű növények álmódoznak. Színestestű, apró halak halk neszrel siklanak a vízmedence tündérrózsái és páfrányai között. A fel-felbodrozódó víz cseppjei üveggolyókként peregnék végig a viasszal bevont leveleken. Fehér lótszvirágok pompáznak a medence közepén. Ezeket három ezer évvel ezelőtt a tisztaság jelképeként viselték homlokukon az egyiptomi lányok. Mellettük a papirusznád füszzerű leveleivel a civilizáció hajnalára emlékeztem.

Az üvegház falán bepárasodott keretű lénykép lóg. Ötéves csöppsetget ábrázol, amint a vízmedence közepén egy jókora zöld levélen ül. Könnyűszerrel jutok át egyik trópusi vidékről a másikra, Ceyloni fügefák alatt sétálok, majd Ázsia rovarfogó növényeit csodálom. Ezek pepszines anyagot választanak ki, s ezzel ölik meg az állatkákat. Aprólevelű, piéji lila virághoz érek hozzá, amely azonnal összerázkodik. A mimóza. Szintén trópusi növény. Egyáltalán nem hasonlít a nálunk ismert mimózához. Aztán a felfelé kúszó harsmürgeszöld levelet szakítom le. Mélypiros málnát szeretnék leszedni az egyik növényről. Figyelmeztetnek, hogy hozzá ne nyúljak, mert az a trópusi csalán. Hetekig sajogna a kezem, ha megérinteném. Az egyik fatörzsön furesa páfrányfajta él. Önellátó. A saját korhadt

leveleiből táplálkozik. Meleg égőv alatt élnek az elevenszülő növények. Ezeknél a levelek szélein nő fel az új hajtás. Mikor életképesé válik, lepottyán a földre és gyökeret ereszt.

Pár lépést kell tennem csupán és egy banánia alatt pihenhetek meg. Szinte megható ennek a fának az élete. Három év alatt fejlődik ki annyira, hogy gyümölcsöket hozhat. Három évig gyűjti erejét, késződik a nagy napra, mikor a zamatos, érett banánokat, rövid életének eredményeit odaadhatja. Aztán kiszárad, elpusztul.

Afrikában a mimikri-fajták érdekesekek. Teljesen átveszik környezetük alakját és színét. Amerikában a százele, különböző kaktuszok ejtenek bámulatba. Az őz apófej, pápsapka, négerujjak, a hatalmasra megnövő medvetalpak. Különös növény még a lófóóra. Porrátörvé kábítószernek használják a bennszülöttek.

Szibériában kék, csillagalakú virágok, csodálatosan szép szőnyeggel vonják be az erdőket. Mézelen virágok Koreában. Végigborzongok. Ime, itt állnak ezek a fák. Edes, tiszta mézet nyújtanak. És ebben a pillanában talán százszámra tiporják el őket az imperia-listák tankjai...

Amikor benyitok a botanikus kert laboratóriumába, újra itthon érzem magam. Mikroszkópok, kísérletek, újítások.

Az egyik sarokban kisebb-nagyobb dohánycserjék állnak.

— Micsurin-elmélet alapján nemesejtjük őket — magyarázzák.

Megnézem a húszmillió esztendősfát, amelyet egy bányában fedeztek fel. Teljesen megkövesedett az idők folyamán, de alakját nem veszítette el. Még a szúrágások is világosan láthatók rajta.

Elbúcsúzom a botanikus kertetől. A sokezer növénytől, színes virágoktól, amelyek a föld legkülönbözőbb vidékeiről kerültek ide.

(h. m.)